

[Kammersgaard.]

Finanslovbehandlingen her i Salen blev nævnt af den højtærede Minister, er jo — jeg havde nær sagt ganske hen i Vejret, idet man maa huske paa, at der i dette store Beløb er medregnet omfattende Reparationer, som, hvad enten Hospitalet skal udvides eller ej, nødvendigvis maa foretages.

Men altsaa, tilbage af Muligheder for at skaffe Plads til Sindssygepatienter bliver under disse Forhold kun en Udvidelse af Familieplejen, og det er altsaa det, som det foreliggende Lovforslag angaaende Købet af Hvedholm Slot tager Sigte paa og aabner Mulighed for. Hvad angaar den foreslaaede Købesum for Slottet, skal jeg ikke paa nuværende Tidspunkt komme nærmere ind paa den, da Betragtninger herover ganske naturligt bedre kan finde Sted i det Udvalg, som jeg gaar ud fra vil blive nedsat angaaende denne Sag; men jeg ønsker dog at sige, at denne Købesum paa 210 000 Kr. forekommer mig stor, naar alt tages i Betragtning. Jeg er villig til at indrømme, at Slottet er særdeles godt bygget og vel vedligeholdt, saa i den Henseende kan der ikke være noget at indvende. Men alligevel, jeg mener, det er for dyrt, det er for høj en Sum, der forlanges for det. Men der er mange andre og, synes det mig, vigtigere Spørgsmaal, der rejser sig ved denne Lejlighed. Jeg tænker her paa det meget vigtige Spørgsmaal, om man kan gaa ud fra, at Egnens Befolkning er villig til og egner sig til at tage disse Patienter i Pleje. Nu er jeg ganske klar over, at den højtærede Minister vil gøre gældende, at det vil Tiden vise. Jeg for mit Vedkommende maa hævde, at det vilde have været det bedste, og det vilde have været praktisk, om man havde undersøgt dette Forhold i Forvejen ved at anbringe enkelte eller flere dør paa Egnen og ad den Vej høste Erfaring for, hvorvidt Befolkningen vilde have med den Sag at gøre, hvorvidt den egnede sig til det, hvorvidt et saadant Foretagende som Helhed kunde lykkes. Man er — synes det mig — ved at begynde med Købet af Slottet og derefter forsøge Anbringelse af Patienter begyndt ved den gale Ende. Thi dette Spørgsmaal er af afgørende Betydning for hele Projektet, og der findes jo ingen Oplysninger herom. Jeg har al Grund til at tro, at Forsøg i Retning af, om Befolkningen er villig til at tage mod Patienter af denne Art eller egner sig til at behandle dem og omgaas dem, slet ikke er gjort, og dette mener jeg, som sagt, er af afgørende Betydning.

Jeg vil ved denne Lejlighed ikke til-

bageholde den Bemærkning, at skal man ind paa en yderligere Udvidelse af Familieplejen, tror jeg, man skal tage meget smaa Skridt. Jeg har adskillige Gange haft Lejlighed til at se, hvordan Familieplejen har udviklet sig paa Djursland, og har set, hvorledes man til Trods for, at der dør for Anbringelsen af de syge stod en Mand, afdøde Læge Elmquist i Trustrup, som var besjælet af de varmeste Ønsker om og den varmeste Interesse for at faa de bedst mulige Hjem til at lukke sig op for disse stakkels Mennesker, alligevel ikke saa sjældent er kommet til at benytte Hjem, der øjensynligt aldrig skulde have været benyttet. Jeg gaar ud fra, at det er Mening, at det daglige Tilsyn med Patienterne skal foretages af en stedlig Læge i Lighed med, hvad der finder Sted paa Djursland. Jeg vil meget indtrængende henstille til den højtærede Minister, at det Lægemateriale, der melder sig til dette Arbejde, bliver meget indgaaende sigtet, thi det vil være af afgørende Betydning, om den Læge eller de Læger, der faar med det at gøre, virkelig er besjælet af, jeg havde nær sagt, den hellige Ild for Foretagendet i dets Helhed.

Der kan indvendes adskilligt imod Slottets Beliggenhed. Jeg tænker her særlig paa, at det ligger umiddelbart foran en stor trefløjet Avlsgaard, hvortil Grænsen dannes af en Allé. Jeg kan ikke tænke mig, at man kan anbringe ca. 125 kvindelige Patienter paa Slottet, uden at det vil være nødvendigt at opføre en Mur eller noget lignende ud mod denne store Avlsgaard for at hindre ikke alene Samkvem, men ogsaa utilbørlig Indgriben ved Tilraab eller lignende fra deres Side, der til daglig bevæger sig paa en saadan Arbejdsplads. Det fremgaar ikke af Lovforslaget, om man i de beregnede Udgifter har medtaget Udgiften til Foranstaltninger af den Art, jeg her har omtalt.

Den højtærede Minister oplyste ved Forelæggelsen, at et Plejehjem af Raamosegaardstypen vilde med et lignende Antal Pladser, som der her er Tale om, koste ca. 840 Kr. mere pr. Plads end Hvedholm. I Anledning af denne Sammenligning maa jeg gøre opmærksom paa, at man ikke maa glemme, at man til Gengæld da ogsaa er Herre over, hvor Hjemmet skal ligge, og at man ikke behøver at bygge det større end nødvendigt. Og man maa heller ikke glemme, at der til Vedligeholdelse af et Slot som Hvedholm med Taarne, Spir og forskelligt andet, som ikke er nødvendigt, men som er der i Forvejen, vil medgaa ret store Summer. Og til Fordel for Opførelsen af et Plejehjem af Raamosegaardstypen taler jo